

Дължина: 8 км. Време: 3-4 ч. Сложност: Подходящ за всички.

Зимните бури не са много подходящи за планините, но ние се изхитрихме. Хем си направихме една "планинска" разходка, хем бяхме близо до "цивилизацията". Целта ни беше малко възвишение над Брезник, нещо като градски парк - Брезнишкото бърдо. То се води част от Вискяр планина.

Спряхме при нещо като манастир в полите на бърдото. Манастирската чешма беше почти замръзнала, а плискащата се вода при -15C е замръзнала в чудновати форми. Първата ни цел е право пред нас - прочутият Брезнишки минерален извор (известен с гадния железен вкус на водата) - много лековит според доктори разни.

[GPS Track](#)

[Профил](#)

[Карта](#)

[Виж в GoogleEarth](#)

{loadposition ads125}

Като се помотахме и поснимахме, мързеливо се насочихме към 2-та забележителност - вр.Св.Никола. Снегът беше услужливо утъпкан от няколко ATV-та, та не ни се наложи да правим пъртина. След като се позабавлявахме да снимаме някакви шипки, направихме едно кръгче по черните пътища (иначе много кратка щеше да е разходката).

Третата (и най-важна) цел по пътя ни ни зовеше - хижата на бърдото и по-точно нейното заслужило добра слава ресторантче... След като намалихме значително запасите от кебапи и пържени картофи в кръчмата, мързеливо се прибрахме.

Особености: В източната част на Бърдото неопитни туристи могат да се заблудят.

{loadposition ads728}

{phocagallery view=category|categoryid=15| limitstart=0|limitcount=0|detail=3|displayname=1| display